

Soleiðis halda tey ólavssøku

Trý lögtingsfólk svara spurningum um, hvussu tey halda ólavssøku, og hvussu tey fylgja við kappróðri

RUTH VANG, LØGTINGSKVINNA

Hvat dámar tær best við Ólavssøkuni?

– Árin, eg havi sitið í lögtinginum, hevur gudstænastan og tingsetanin ólavssøkuðag sett sín serliga dām á ólavssøkuna. Hetta er fyri meg ein hátíðarlig løta. Annars dámar mær alt tað, sum eyðkennir ólavssøkuna, at hitta og práta við fólk, fáa fólk á vitjan og sjálvi at detta inn á gólvið hjá onkrum.

Hava tit nakrar fastar siðvenjur á Ólavssøku?

– Tað sum liggur heilt fast fyri mitt viðkomandi, er, at eg nái ikki helvtina av tí, eg ætli mær um ólavssøkuna. Á hvørjum ári eru spennandi tiltøk, sýningar v.m. sum eg tíverri ikki nái. Onkuntíð ynski eg mær, at ólavssøkan var eina viku, heldur enn tveir dagar. Annars eru mínar ólavssøkur nokk so ymiskar, veðrið hevur sína ávirkan. Er veðrið gott, eru vit meiri úti sjálvandi. Kappróður, Listasavnið og felagssangurin verða raðfest frammaliga. Harumframt hava vit seinnu árin saman við vinfólki trúliga lurtað eftir og sungið við Njáli og Frelsunarherinum á vaglinum beint undan midnáttarsanginum:

Hvat heldur tú um kappróðurin á Ólavssøku?

– Kappróðurin er eitt av hæddarpunktunum á ólavssøkuni. Kann ikki ímynda mær ólavssøkuna uttan

Stóra fjøldin vermir hjartað

HEDIN MORTENSEN, LØGTINGSMAÐUR

Hvat dámar tær best við Ólavssøkuni?

– Tað besta er og hevur altíð verið, at fólk úr øllum landinum savnast á ólavssøku í Havn. Vit savnast, tí vit hava ein verdugan høvuðsstað, ein mið-depil, sum hevur nógv at bjóða øllum – bæði havnarfólki og gestum. Í dag er ólavssøkan ein fólkaveitsla við breiðari undirtøku kring landið alt. At uppliva setanina á ólavssøku er nakað serligt, og at síggja skruðgonguna við merkinum á odda, við nógvum ítróttarfólki, býráðslimum, riðfólki og ikki at gloyma Havnar Hornorkestri, ið setur sín serliga dām á løtuna. At síggja stóru fjøldina av froyingum samlast á Vaglinum, vermir mitt hjarta og tjóðskaparkenslan kemur fram. Sjálvur havi eg havt tann heiður og ta gleði at seta ólavssøkuna ikki minni enn tvær ferðir, í 1978 og 2006. Eisini ólavssøkuðag er tað nakað serligt, tá ið tingfólk og prestar ganga úr tinghúsinum oman í dómkirkjuna til gudstænastu. Ikki minst aftaná, tá stóra felagskórið syngur á Tinghúsvøllinum, og tað er ein av størstu løtunum á ólavssøku.

Hava tit nakrar fastar siðvenjur á Ólavssøku?

– Fyrst og fremst mæta vit sum familja upp til

kappróður. Harafturat er tað ein frægd í sær sjálvum at síggja flottan róður, eisini um man ikki heldur við ávísu bati.

– Hvørjum báti/felagi heldur tú við?

– Sum flest onnur havi eg lyndi til at halda við lokalum bátum og feløgum. Eg hevði stóran áhuga í kappróðri í yngru árum. Tá var eittans felag í Havn, Havnar Róðrafelag, so tað var nokkso einfalt. Sílið, Ørvur og Havnarbáturin serliga gjørdum seg tey árin. Síðani hava børn og svigarbørn róð við ymsum bátum og feløgum, eitt nú við Argja Róðrafelag. Og har hevur bleyta mammuhjarta sjálvandi boygt seg og hildið við teirra báti.

Hvat er títt besta minnið frá kappróðrinum á Ólavssøkuni?

– Tað er sjálvandi serliga stuttligt, tá tað hevur gingið bátunum væl, sum børn og svigarbørn hava róð við.

Fari altíð á fólkafund

HERVØR PÁLSDÓTTIR, LØGTINGSKVINNA

Hvat dámar tær best við ólavssøkuni?

– Føroysku klæðini, góða matin og fólkafundin á Doktoragrund.

Hava tit nakrar fastar siðvenjur á ólavssøku?

– Mamma ger altíð nátturða ólavssøkuaftan fyri familju og vinum, so nú er tað ein fastur partur av ólavssøkuni, umframt at vit altíð fara á fólkafund á Doktoragrund, sum Unga Tjóðveldið skipar fyri á hvørjum ári.

Hvat heldur tú um kappróðurin á ólavssøku?

– Stemningurin til kappróðurin er fantastiskur. Fjepparar, ið rópa fyri sínum felag og róðrarfólki, ið feira endan av kappingarárinum geva ólavssøkuni ein hátíðardám. Kappróðurin í sær sjálvum er kenslan av, at nú er ólavssøkan byrjað.

Hvørjum báti/felagi heldur tú við?

– Eg havi einki tilknýti til nakað felag, og tí haldi eg ikki við nøkrum ávísu felag. Um eg kenni onkran, ið rør, so plagi eg at heppa upp á tann bátin, ið viðkomandi rør við.

høvuðstiltøkini, sum eru nevnd omanfyri. Eitt annað tiltak er sjálvandi ólavssøkukappróðurin, sum altíð er sera spennandi. Aftan á steypahandanina mótast familja, vinfólk og kenningar vanliga heima hjá okkum til nátturða við góðum føroyskum mati, men soleiðis verður ikki í ár, nú vit royna at ansa okkum fyri koronasmittuni. Ólavssøkuðag verður vitjað á framsýningum av ymsum slag og onnur tiltøk, og annars ganga vit oman og niðan í býnum og heilsa upp á fólk og kenningar. Hetta hava vit gjørt í áratíggjur. Midnáttarsangurin plagar at vera hæddarpunktið henda dagin, men eisini her setur korona avmarkingar.

Hvat heldur tú um kappróðurin á Ólavssøku?

– Eg haldi, at ólavssøkuróðurin er tann mest spennandi róðurin av øllum, og ein siður á ólavssøku er jú sum eitt meistaraveitni í sær sjálvum, um annað ikki hepnaðist so væl íggjøgnum kappróðrarárið. Í Havn eru vit so væl fyri, at vit hava heili trý stór kappróðarfeløg, sum vit eru stolt av og góð við. Kappróðurin man vera "prikkurin" yvir øllum á ólavssøku.

Hvørjum felag heldur tú við?

– Eg haldi við Havnar Róðrafelag og bátunum við drekastevninum, men um ástendur og argjabátar ella knørrabátar standa til at vinna føroyameistarheiti, so haldi eg eisini við teimum, tí teir eru partur av Havnini – eingin ivi um tað. At eg haldi mest við bátunum hjá Havnar Róðrafelag, hevur sína orsök í, at eg sjálvur upp íggjøgnum tíðina havi róð við Sílinum, Ørvi og Havnarbátinum. Eisini var eg formaður í Havnar Róðrafelag í sjey ár, frá 1973-1979, sum var stórtíðin í felagnum, tá ið vit bygdu neystið í Álakeri. So eg havi nógv og góð minni frá hesi tíðini.